

ARBEJDSLØSHEDSINSPEKTORATET

Bilag 15.

København, den 8. Oktober 1921.

Til Indenrigsministeriet.

Ved Skrivelse af 22. f. M. har det høje Ministerium førtroligt fremsendt Udkast til Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. med Anmodning om at erholde sig tilstillet Arbejdsløshedsnævnets Udtalelse hertil. Udkastet er herefter af Nævnet gennemgaaet og forhandlet i en Række Møder. Som Resultat heraf foreligger nedenstaaende Udtalelser henholdsvis af et Flertal og af tre Mindretal:

1) Flertallets Udtalelse:

Undertegnede Medlemmer af Arbejdsløshedsnævnet henstiller, at Loven om Arbejdsanvisning vedbliver at være gældende i den nuværende Form, i hvert Fald indtil Erhvervslivet er kommet ind i en mere normal Gænge, samt at en Revision af Loven om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser søges udsat, ligeledes indtil den endnu vedvarende og af Krigens Virkninger opstaaede Erhvervskrise har fortaget sig.

Vi anser det som baade forkasteligt og farligt, at der under de nuværende spændte Forhold paa Baggrund af en langvarig, omfattende og nu næsten katastrofal Arbejdsløshed og den dermed følgende, udbredte Nød og Elendighed direkte fremkaldes Kampe om Bevarelse eller Ødelæggelse af det Grundlag for en Arbejdsløshedsforsikring, som nu findes, og hvortil Arbejderne selv bidrager de væsentligste Pengeofre. Det vil derfor utvivlsomt være heldigst for alle Parter, at Diskussionerne derom paa Rigsdagen og i Befolkningen udsættes, indtil det hele kan behandles under mere rolige Tilstande.

Endvidere hævdes, at Tidspunktet for en Revision af Loven om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser ikke er i Overensstemmelse med de Forudsætninger, der bevirkede, at den bestaaende Lov i sin § 26 fik en Bestemmelse om Lovens Revision i indeværende Rigsdagssamling. Naar henses til, at Rigsdagen under Forhandlingerne om Arbejdsløshedsspørgsmaalet i Efteraaret 1919 ikke mente at kunne gaa med til en Forlængelse af de ekstraordinære Foranstaltninger til April 1921, saaledes som ønsket af Arbejdsløsheds-kasserne, men derimod afsluttede disse til April 1920, kan Grunden hertil kun have været den, at man paaregnede normale Tilstandes Indtræden, og at Arbejdsløsheds-kasserne derfor kunde være ude over Følgerne af de ekstraordinære Vanskeligheder i 1921, saaledes at man paa normalt Grundlag kunde skride til Revision af Loven i Rigsdagssamlingen 1921—22.

Skulde Ministeriet og eventuelt ogsaa Rigsdag fastholde, at Loven absolut skal revideres nu, maa vi paa egne og paa deres Vegne, som har valgt os, fralægge os Ansvar for de uheldige Følger, dette vil faa.

Under Hensyn til den Mulighed, at Revisionen af Loven fremmes, skal vi iøvrigt fremsætte følgende Bemærkninger til det fremsendte Lovforslag.

Den foreslaaede Sammenkobling af Arbejdsanvisning, Arbejdsløshedsforsikring og ekstraordinære Arbejdsløshedsforanstaltninger finder vi i høj Grad uheldig og ganske i Modstrid med de Forsikringsprincipper, der var fremherskende ved Vedtagelsen af den første Lov om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, og som navnlig afdøde Arbejdsløshedsinspektør Dr. Th. Sørensen var en varm Forkæmper for, hvorfor han af al Magt søgte at holde den i Slutningen af hans Embedstid forekommende ekstra-